

15 – VEER BERLICUM – DEN DUNGEN

Vonders de Aa

Voordat de Zuid-Willemsvaart (1826) was aangelegd konden mensen de rivier de Aa oversteken via vonders (voetbruggetjes). Zo was er een vonder nabij de Nijvelaar en ook een aan het einde van het huidige beekveld.

Met het aanleggen van de Zuid-Willemsvaart, kwamen er nog een extra waterweg bij om over te steken. De afgesneden rivier de Aa werd “genormaliseerd”, of anders gezegd gekanaliseerd. Over het rechtgetrokken gedeelte van de Aa kwam een brug. Maar geen brug hier over de Zuid-Willemsvaart, want die was er met de Dungense brug al gekomen.

Voetveer Berlicum – Den Dungen

Met een roeibootje konden de mensen over de Zuid-Willemsvaart worden gezet, om vervolgens over de vonder de afgesneden Aa over te steken richting Den Dungen. Tussen de Zuid-Willemsvaart en de rechtgetrokken Aa ontstond in de loop van de 19e eeuw een klein handelscentrum met een laad- en losplaats voor boten, enkele grote opslagplaatsen, en café het Berlicumsch of Balkumsch Huis.

Over het veer zelf is niet zoveel bekend. Het lijkt er op dat het tijdenlang niet heeft gevaren. In 1878 verleende de Minister van Waterstaat het Berlicumse gemeentebestuur toestemming voor aanleg en bediening van een veer over de Zuid-Willemsvaart. De veerman klaagde in 1907 "dat mijn boot zoo slecht is, dat het onmogelijk is om er mede over te zetten." Het was een vergeefse klacht, want het veer werd opnieuw opgeheven.

Met de aanleg van het Maximakanaal, en verbreding van de N279, verdieping van de Zuid-Willemsvaart en aanleg van een fietsersbrug is er in 2016 weer een directe verbinding tussen Den Dungen en Berlicum gerealiseerd.

Berlicum 14 Junij 1907

Naam der Raad van de Gemeente
Berlicum

Mijnheeren!

By deze moet ik u dat kennes
geven, dat mijn broer zoo
slecht is, dat het onmogelyk is,
om er mede over de zotten.
waarschynlyk te worden

H. Fleskens
afg. koninc

Balkumshuis

De tocht van de boerderij in 't Woud naar de lagere school in Middelrode was voor Mien iedere ochtend weer een avontuur. De Mirroise brug bestond nog niet en dus stapten de kinderen Goossens in een wankel roeiboot die hen naar de overkant bracht. "Zwemmen konden we niet, waardoor de oversteek soms best spannend was. Verder deden we alles te voet. Auto's en fietsen waren er nauwelijks. Op zondag liepen we zeven kilometer heen en terug om de kerkdienst in Schijndel bij te wonen", vertelt de op 16 juni 1909 geboren Mien aan de keukentafel van haar appartement in woonzorgcentrum Berlerode. Tot op hoge leeftijd was ze actief. "Op mijn 97ste ging ik nog elke week op de fiets naar de repetitie van koor Levensvreugd. Pas op mijn 99ste deed ik voor het eerst een beroep op de thuiszorg."

FLINK AANPAKKEN

Mien groeide op in een boerderij aan de Molendijk in Schijndel. Van de elf broers en zussen stierven er vijf op jonge leeftijd. "Voor mijn ouders was dat natuurlijk heel erg, maar ik heb er niks mee geleden. Daarvoor was ik te jong. We moesten thuis op de boerderij flink aanpakken: hooien, melken en de koeien voeren. Ik heb nooit iets anders gedaan. Er werd niet aan je gevraagd of je ander werk wilde doen. Over dat soort zaken werd bij ons thuis niet gesproken. Je deed gewoon wat je werd opgedragen. Telefoon was er niet. Dat vond ik prima, want dan hoefde je niet zoveel te praten."

Bronnen:

- <https://a.bhic.nl/ontdekken/verhalen/het-veer-berlicum-den-dunqen>
- <https://www.bhic.nl/media/document/file/berlicum-en-dunqen-artikel-mien-goossens-uit-bami.jpg>